TEKEL

GERÇEK

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN!..

ifşa ediyoruz!..

YAPRAK TÜTÜN İŞÇİLERİ TEK GIDA-İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZİNİ BASTILAR

25 gün kadar önce İstanbul yaprak tütün işçilerinden 300 kadarı yapılan toplu-iş sözleşme şartlarının söz verildiği biçimde uygulanmaması üzerine Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezini basarak sendikanın tutumunu protesto etmişlerdir.

Genel Başkan İbrahim Denizcier Genel Merkezi terkederek kaçmıştır.

İstanbul Bölgesi Başkanı Zeki Gedik ise hastalandığını bahane ederek işçilere cevap vermekten kaçınmıştır.

İstanbul Sigara Fabrikası işçileri Tekel Gerçek Gazetesi vasıtasıyla Yaprak - Tütün'de çalışan işçi kardeşlerinin Tek Gıda-İş Sendikasına karşı haklı mücadelesine omuz verecektir.

BAŞYAZI

ŞİMDİKİ GÖREVLERİMİZ

Halkımızın açlığa, işsizliğe, pahalılığa karşı ve bütün bunların baş suçlusu Amerikancı iktidara karşı gelişen mücadelesi her gün biraz daha güçleniyor. Başta işçi sınıfımız kendi haklarını savunmak için erkekçe direniyor. İşte Gislavet Lâstik Fabrikasında binlerce işçinin kahraman mücadelesi bu uyanışın en son misalidir. Aziz şehit Hüseyin Çapkan'a bin selâm.. Onu Gislavet direnişinde alçakça vurdular. Hüseyin Çapkan, kardeşimizdir. Yetimleri hepimizin çocuğu; anası, anamız; babası babamız ve ailesi bacımızdır. Tekel işçisinin 16 Haziran'da verdiği şehit Mehmet Gıdak unutulmadı. Hüseyin Çapkan da unutulmayacak.

Tekel işçisi bir de şunu unutmayacak: Bu yıkılası düzende işçinin hürriyeti yoktur. Biz işçiler yani ücretli köleler bir avuç asalak ve Amerikan uşağı tarafından zincirlere vurulmuşuz. Gür ve sapına kadar mert sonsuza kadar haklı sesimizi duyurdukça kurşunlanıyoruz. Emeğimizi yağmalayanlar bize savaş ilân ediyorlar.

Ve Tekel işçisi en son olarak şunu da unutmayacak: İşçi sınıfı ve emekçiler korkmaz, yılmaz. Ama korkutur, yıldırır. İşte son AP Büyük Kongresinde son olaylardan bahsederek 15 - 16 Haziran günlerinde biz işçileri devleti yıkmakla suçladılar. Bizden duydukları korkuyu açıkça ilân ettiler. Oysa ki biz 15 - 16 Haziranda devleti yıkmak için ayaklandık mı? Hayır.. Bin kere hayır.. Biz 15 - 16 Haziran'da en basit isteklerimiz için direndik. Ama bu kadarı bile onları yıldırmaya, korkutmaya yetmiştir. İşte unutmayacağımız son nokta budur.

(Devamı arkada)

Tek Gıda - İş Sendikasının iki nolu şubesindeoynananoyun

Sarı sendika olan Türk-İş'in bünyesinde bulunan Tek Gıda İş'e karşı açılan mücadelede ben ve arkadaşlarımı sendikadan ihraç edenler hareketin durmadığını görünce hüsrana uğrarlar. Gurubumuzun arasına liderlik yapabilecek kapasitede görünüşe sahip olan Mustafa Çataltaşı, Cibaliden Cevizliye transfer ederek sokarlar. Bütün arkadaşlarımızın çalışması sonucu bu arkadaşımız başkan olur. Tek Gıda İş'in direktifleri ile yönetim kuruluna hakim olmaya çalışır. Ama yönetim kurulunda konuları iyi bilen şube sekreteri Mehmet Mıhlacı her zaman işçi için yapılabilecek konulara temas eder ve mücadeleye devam edip Tek Gıda İş Sendikasının yöneticilerinin tutumlarını tenkit eder. Yönetim kurulundan bazıları da Mehmet Mıhlacının fikirlerini savunur. Fakat Mehmet Mıhlacı en çok direnen kişi olduğundan bu arkadaşı ve onun gibi mücadele edenleri işten çıkarmakla işçiyi korkutarak pasifize etmeyi düşünüp bir kalemde fabrikadan beş kişi atılırız. Bu harekette Çataltaşın kılı kıpırdamaz. Çünkü bu tezgâhın hazırlanmasında o da vardı onun için kıpırdamaz. Ondan sonra da işçi arkadaşlara şu veya bu teşekkülere hizmet ettiler diye atıldılar der. Ben ve arkadaşlarım hiç bir zaman işçi düşmanı hiç bir teşekküle hizmet etmedik ve de etmeyeceğiz. Ama o ve onun gibiler işçiyi sömüren ve sömürülmesine göz yuman ağa babaları olan Türk İş ve ona bağlı Tek Gıda İş'in icra kurullarına hizmet ettiler vede ediyorlar. Ama kendi sınıfı olan işçiye ihanet edip darbe indirdiler. Ben ve arkadaşlarım ve yönetim kurulunda bulunan bazı arkadaşlarım işçiye hizmeti şeref bilen işçileriz. Bizler cazip teklifiere kişiliğimizi kaybetmedik vede kaybetmiyeceğiz. İnsanlar göründüğü gibi olmalıdır. İçi başka dışı başka olanlara ne denir hepimiz biliriz ve söyleriz de...

Arkadaşlarım:

Bugün bizler işten atıldıysak, işçiye hor bakılıyorsa, adam kayırmalar varsa, şube yönetim kurulları iş yapamıyorsa, zor geçiniyorsak, yarınımızdan emin değil isek, bütün bunlara sebep birinci derecede aramızdaki dalkavuklar, şube başkanı Çataltaş, Tek Gıda İşv e Türk İş'tir. Evet bunun birinci derecedeki suçlusu M. Çataltaş'tır. Neden odur? Çünkü genel merkeze karşı tutum ve çalışmaları o ispiyonlamış, işçi için yapılacak eylemleri o karşı tarafa gammazlamış, yapılması lâzımgelen çalışmaları o frenlemeye kalkmıştır. O Tek Gıda İş yöneticilerine karşı direnmemiş, direnmeye kalkanları da gammazlıyarak evvelki sendikacılar gibi ispiyon edip işten attırmıştır.

Bu yazdıklarım yalansa yalan desin, doğru değil ise görevinden istifa etmeyip işçiyi sömüren Tek Gıda İş icra kurulu ile işverenle sonuna dek mücadele etsin. Normal zamanına kadar kongrenin yapılmasını

(Devamı arkada)

İşçi sınıfının fedakâr bir evlâdı daha toprağa düştü.
Bayrağını yükselteceğiz...

BAŞYAZI

Yani kurtuluşun, işçi ve köylü iktidarının yakın ve kaçınılmaz olduğudur. Yani bugün herşeye hakim görünenlerin aslında içi çürük, sahte devler olduğudur. Bu devlerin görünüşleri çok korkunç, fakat ayakları çamurdandır. Bütün işçiler, bütün emekçi halkımız duysun ki, neredeyse gümbürdeyerek yıkılacaklar....

Tekel Gerçek Gazetesinin neden çıktığını merak edenler yukardaki satırları okumalı, dürüstlüğün, tok sözlülüğün, işçiliğin ve inanmışlığın ne olduğunu anlamalıdırlar. Tekel Gerçek, bugün sarı sendika Tek Gıda-İş'in tuzağına düşürülen 67 bin Tekel işçisinin adına çıkıyor. Onların haklı sesini haykırıyor.

Bugün bu işçilerin eseri olan gazete Samsunda, Bursa'da, İzmir'de onbinlerce Tekel işçisinin elinde bayraklaşıyor. İstanbul sigara fabrikası işçilerinin çıkardığı bu kıvılcım, ülkenin her yanındaki Tekel işçisi kardeşlerimizin yüreğinde devrimci yangınlar doğurdu. Yalnız Tekel işçisi değil, bütün işçiler kendi eserleri olan gazetelere sahip olmak için Tekel Gerçek'ten örnek alıyorlar. Bilgili, bilinçli v yiğit mücadelemizle bizler diğer kardeşlerimize gerçekten örnek olmalıyız. Bu açıdan önemli sorumluluklarımız ve bu sorumluluklarımızın bize yüklediği önemli görevler var.

Görevlerimiz şunlardır:

1 — Derhal Gazete ile temasa geçip abone olmak (Adres yazılıdır).

2 — Gazeteyi okuduktan sonra bir başka işçi arkadaşa vermek. Ziyan etmemek.

3 — Gazeteye mektup yazmak, haber toplayıp getirmek.

4 — Gazetenin yazdıklarını korkmadan yiğitçe savunmak.

DİĞER ŞEHİRLERDEKİ TEKEL İŞÇİSİ KARDEŞLERİMİZ,

İşyerinde bir araya geliniz. Ve bir gazete komitesi seçiniz. Bu komite ile Tekel Gerçek Gazetesi arasında bağ kurunuz. O zaman size gazete gönderilecektir. Bu gazeteleri dağıtınız. Gazeteye yazı yazıp haber yollayınız.

YAŞASIN İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN HAKLI DEVRİMCİ MÜCADELESİ,

YAŞASIN TEKEL-GERÇEK GAZETESİ ETRAFINDA KENETLENEN TEKEL İŞÇİLERİ,

KAHROLSUN SARI TÜRK-İŞ VE ONA BAĞLI TEK GIDA-İŞ YÖNETİCİLERİ,

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ SENDİKALARI VE ONLARIN BAĞLI OLDUĞU DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU...

TEK GIDA.

istemeyip direnşin. İşçilerin bütün haklı istekleri için çalışıp yerine getirsin İşçiye palavra sıkıp uyut maktan vazgeçsin de görelim. Yapamaz arkadaşlarım. Her yerde her zaman yapıldığı gibi o zaten kasıtlı gelmiş bir maşadır. Yapmaya kalkarsa Tek Gıda İş onu da işten atmaya kalkar ve atar, bir başka dalkavuk çıkar, bu sefer onun yaptıklarının bir başka türünü yapmaya başlar. Kolay değil öyle iki bin işçinin sekiz bin aie efradının yükünü omuzlara almak. Değil Çataltaşın, hiç kimsenin hakkı yoktur tüyü bitmemiş yetimin hakkını yemeye veya yedirmeye.

Arkadaşlarım: Birliğini korkmadan cesaretle kur ve muhafaza et ve seni sömürenlere haddini bildir.

En büyük tokadı onlara yine tekelin şerefli işçileri atacak, bugün olmazsa yarın mutlaka olacaktır.

Zafer dürüst çalışanların olacaktır..

Zafer işçinin olacaktır..

İşten atılmak bizi yıldırmadığı gibi kimseyi de yıldıramayacaktır.

KOLERA

Radyolardan duyduğumuz, günlük gazetelerden okuduğumuz ve günümüzde halkın dilinden düşmeyen, bütün konuşmalarda ana konuyu teşkil eden bir hastalık var. Şu İstanbul'un Sağmalcılar semtinde başlayıpta bir kaç gün sonra gazetelerin yurdumuzda on ilde daha görüldü diye haber verdiği hastalık. Adına KOLERA dediğimiz bu hastalık yayılabilmek, insanlara bir anda bulaşabilmek için Türkiye'den daha müsait bir yer de bulamazdı herhalde. Hani mumla arasaydın böylesini bulamazdın, diye bir lâf vardır ya, kolera için de Türkiye aynı. Lokantaların, sokaklarda satılan sebzelerin, meyvelerin temizliği ile küçük çocukların eğlence yeri olan, içinde kayık yüzdürdükleri adım başında rastlanan üstü açık lâğımlarla mikropların varlığını devam ettirmesine en müsait yer. Hele hiçbir zaman yeteri kadar gıda alamayan fakir halkın vücudundaki, dışardan gelecek kolera mikroplarına karşı göstereceği direncin ne kadar olabileceğini tahmin edersiniz.

Nitekim, sefalet içinde doğmuş, bugüne kadar hep emeğini satmış, fakat hiç bir zaman karşılığını tam olarak alamamış insanlar bir avuç azınlığın saltanatını sürdürdüğü bu topraklar üzerinden dünyadan nasibini alamadan sefalet içinde göçüp gidiyorlar.

..... Ve sermayedar sınıfın politikacısı cırtlak sesiyle haykırıyor kürsüden.

«Refah ve saadet dolu, müreffeh bir Türkiye yaratıyoruz.»

Ahmet SARICAN

TOPLU SÖZLEŞME ZAMLARI NEREYE GİDİYOR?

Tekel işçileri adına Tek Gıda-İş Sendikası aylar süren görüşmelerden sonra bir toplu sözleşme yaptı İlk sene için 70 kuruş zam aldı. Aynı günlerde Türkiye'de çok önemli bir başka olay yer aldı: DEVALÜASYON...

Devalüasyon bir ülke parasının değerinin, diğer ülke paralarına oranla düşürülmesidir. Meselâ: Son devalüasyonla paranın değeri % 66 oranla düşürülerek 9 lira olan dolar 15 lira olmuştur. İktidar böyle yaptı, çünkü dışardaki işçilerimizin yolladığı, turistlerin bıraktığı paralar ve dışarıya sattığımız malların karşılığı, dışardan aldığımız malları karşılamıyordu. Sonuç olarak paramızın değeri düşürülerek dışarı satılan malların fiatı düşürüldü, ithal ettiğimiz malların fiatı arttırıldı. Böylece, dışarı daha çok mal satacağız, fiat yüksek olduğu için daha az mal ithal edeceğiz diye düşündü hükümet...

Türkiye'de fiatlar devalüasyon yapılmasa da her yıl zaten artıyordu. Normal fiat artışına % 10 der sek (ki daha fazladır) fabrikamızda ortalama ücret 309 kuruştan 340 kuruşa çıkmış olsa bile bu zam sayılmazdı. Ortalama ücret 309 kuruştan 379 kuruşa son toplu-iş sözleşmesiyle çıktı. Ama fiat artışından başka bir de devalüasyon paranın değerini % 66 düşürdü. Yani yarıdan fazlası gitti.

Şu halde ortalama 379 kuruştan hesaplarsak, paranın «gerçek alım gücü» 200 kuruştan aşağıya düşmüştür. Yani eskiden 200 kuruştan aşağıya aldığımız bir şeyi şimdi 379 kuruşa almaktayız. Eskisi gibi yaşayabilmek için devalüasyon yapılmasa dahi 340 kuruş gerekirken, bugünkü ücretimizin aslında 200 kuruşun altına inmesi, son toplu sözleşmede zam almak şöyle dursun, eskisinden de kötü duruma düştüğümüzü gösteriyor.

■

FABRİKADAN KÜÇÜK HABERLER

★ Kutu fabrikasındaki delege seçimlerinden sonra yapılan kongreyi de işçiden yana devrimci arkadaşlar kazanmıştır.

★ Ambalâj bölümünde çalışan Mahmut arkadaş evlenmiştir. Saadetler

Bizim sözlüğümüz

İŞÇİ SINIFI:

Kapitalist sınıfla, (üretim araçlarını, yani fabrikaları, makinaları, v.s. elinde tutan patronlar sınıfıyla) işçi sınıfı kapitalist toplumun esas sınıflarıdır. Bu sınıflar arasındaki münasebetler daima uzlaşmaz bir karakter taşır. Çünkü bunların arasındaki münasebet insanın insanı sömürmesine dayanır.

İşçi yaşamak için belli bir ücret karşılığında iş gücünü kapitaliste (patrona) satan kişidir. Ve işçinin iş gücünden başka satacak hiç bir şeyi yoktur. İşçinin iş gücünü, emeğini ortaya koyması, geçimini sağlamak için bir başkasına sattığı hayati faaliyetidir. Yani işçi, yaşamak için iş gücünü satmak zorundadır.

İşte; işgüçlerinden emeklerinden başka satacak hiç bir şeyleri olmayan ve yaşamak için iş güçlerini satmak zorunda olan insanlar toplumda bir sınıf meydana getirirler. Bu sınıf işçi sınıfıdır.

GELECEK GÜNLER İŞÇİ SINIFININDIR...

Kurucular adına sahibi : BAHTİYAR KURU ★ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mustafa HAYRULLAHOĞLU ★ Yönetim Yeri: Tamirhane Durağı, Çınar Sok. 24 CEVİZLİ ★ 15 günde bir çıkar ★ 25 Krş. ★ Sayı 3 — 2 Kasım 1970 ★ Dizgi - Baskı: Tipo Neşriyat ve Basımevi, Ankara C.